Lietas Nr. 11520089516
Lietas arhīva Nr. K68-0299-17/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2017.gada 27.martā

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa
tiesnese I.Ramane
piedaloties prokuroram M.Garjānim
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu

/pers. A/, personas kods /personas kods/,

apsūdzībā Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties alkohola ietekmē.

2016.gada 24.novembrī ap plkst. plkst.21.51 /pers. A/, atrodoties alkohola ietekmē ar minimālo alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 1,70% promiles, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, proti, transportlīdzekļa vadīšanas tiesības likumā noteiktā kārtībā nav iegūtas, vadīja transportlīdzekli – automašīnu VW PASSAT VARIANT ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, Rīgā, braucot pa Grīvas ielas nama Nr.25 pagalmu virzienā uz Grīvas ielu, kur tika apturēts.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un pieteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, apliecinot, ka viņam ir saprotamas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālās sekas.

Tiesa, ievērojot to, ka apsūdzētais tiesas izmeklēšanā savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina pilnībā, izteica lūgumu skatīt lietu bez pierādījumu pārbaudes, kam piekrita prokurors, kā arī to, ka tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolēma neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Motīvu daļa

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina transportlīdzekļa vadīšanā bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties alkohola ietekmē, ir pierādīta pilnībā un viņa noziedzīgās darbības pirmstiesas kriminālprocesā pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu, tiesas izmeklēšanā pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus konstatēts, ka /pers. A/ iepriekš ir sodīts, bet sodāmība dzēsta, ir izdarījis administratīvus pārkāpumus, algotu darbu nestrādā, ir 2.grupas invalīds, apgādājamo personu nav.

Tiesas sēdē apsūdzētais bez savas vainas pilnīgas atzīšanas papildus paskaidroja, ka nožēlo izdarīto, pilnībā apzinājies noziedzīgo nodarījumu kaitīgās sekas, sola turpmāk likumu nepārkāpt.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa vadās no Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktā soda mērķa – vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, un Krimināllikuma 46.pantā noteiktajiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /pers. A/ izdarījis mazāk smagu noziegumu, noziedzīgais nodarījums vērsts pret satiksmes drošību, vadot paaugstinātas bīstamības avotu, atrodoties alkohola ietekmē.

Tiesa, atbilstoši Krimināllikuma 47.panta otrai daļai, par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīst to, ka viņš vaļsirdīgi atzinies izdarītajā. Krimināllikuma 48.pantā noteiktie apsūdzētā atbildību pastiprinošie apstākļi nav konstatēti.

Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas sankcijā noteikti alternatīvi piemērojami soda veidi – brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem un konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus, to, ka izdarīts tīšs noziedzīgs nodarījums, kas nav radījis tiešus materiālos zaudējumus, bet ar apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu apdraudēta ne tikai visas sabiedrības drošība ceļu satiksmē, bet arī paša apsūdzētā veselība un dzīvība, vadot transportlīdzekli alkohola ietekmē, kas konkrētajā gadījumā veido noziedzīgā nodarījuma sastāva dispozīciju, izvērtējot apsūdzētā personību un ievērojot mantisko stāvokli, secina, ka naudas sods nav piemērojams, jo tiesai ir pamatotas šaubas, ka līdzekļu trūkums liegs apsūdzētajam izpildīt šo soda veidu. Tāpat tiesa uzskata, ka apsūdzētājam, ievērojot apsūdzētā veselības stāvokli, t.i., to apstākli, ka apsūdzētajam noteikta 2.grupas invaliditāte, kas ierobežo spējas strādāt, nav piemērojams arī panta sankcijā paredzētais soda veids piespiedu darbs. Pastāvot šādiem apstākļiem, sods par izdarīto noziegumu /pers. A/ nosakāms brīvības atņemšanas soda veidā.

Izvērtējot apsūdzēto /pers. A/ raksturojošos datus un tos pierādījumus, kas var ietekmēt piespriežamā soda mēru, tiesa secina, ka pastāv viens

apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis nav konstatēts neviens atbildību pastiprinošs apstāklis. Apsūdzētais ir apzinājies nodarījuma kaitīgās sekas un apņēmies turpmāk ievērot likumpaklausības principus.

Ievērojot iepriekš norādītos apstākļus to saistībā ar normatīvo regulējumu, tiesa atzīst, lai apsūdzētais /pers. A/ pildītu likumus un turpmāk atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un soda mērķa sasniegšanai, viņam piemērojams brīvības atņemšanas sods atbilstoši Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas sankcijai. Turklāt pastāv pamats sodu noteikt sankcijā paredzētās minimālās robežas apmēram.

Tomēr, ņemot vērā /pers. A/ personību raksturojošos datus – to, ka noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā viņš bija nesodīts, valsts apsūdzības viedokli par nosakāmo sodu, kā arī apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, solījumu vairs neizdarīt likumpārkāpumus, tiesa gūst pārliecību, ka arī neizciešot sodu apsūdzētais turpmāk, neizdarīs likumpārkāpumus. Tāpēc tiesa atzīst, ka apsūdzētajam dodama iespēja ar savu turpmāko uzvedību pierādīt apņemšanos būt likumpaklausīgam un sodu noteikt nosacīti, piemērojot Krimināllikuma 55.panta pirmās un otrās daļas noteikumus, kas nosaka, ka tiesa nolemj sodu neizpildīt, ja tās noteiktajā pārbaudes laikā notiesātais neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus.

Atbilstoši Krimināllikuma 55.panta ceturtajā daļā noteiktajam, tiesa atzīst, ka neizpildot sodu, tiks veicināts /pers. A/ resocializācijas process.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nav nosakāms Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas sankcijā noteiktais alternatīvi piemērojamais papildsods mantas konfiskācija, jo krimināllietas materiālos nav ziņu par apsūdzētā mantu, kura būtu konfiscējama. Apsūdzētā vadītais transportlīdzeklis pieder trešajai personai – AS /Nosaukums A/.

Savukārt papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu, par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanu likumdevējs noteicis kā obligātu.

Nosakot soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, ņemot vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošo apstākli, apsūdzētā attieksmi un valsts apsūdzības viedokli, tiesa uzskata, ka papildsods nav nosakāms attiecīgajam soda veidam paredzētā maksimālā apmērā.

Kriminālprocesā apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā, un papildus drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts, atceļams pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

/pers. A/ bija aizturēts 2016.gada 25.novembrī plkst.01.45 un atbrīvots plkst.11.35. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, reālas brīvības atņemšanas soda izciešanas gadījumā aizturēšana ieskaitāma soda termiņā kā viena brīvības atņemšanas soda diena.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa 511., 520.panta pirmo daļu, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo un trešo daļu, brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Atbilstoši Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmās daļas 1.punktam /pers. A/ 10 (desmit) darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās jāierodas reģistrēties Valsts probācijas dienestā.

Reāla soda izciešanas gadījumā soda laikā, saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, ieskaitīt aizturēšanu 2016.gada 25.novembrī, kas, saskaņā ar soda aizstāšanas noteikumiem, atbilst 1 (vienai) apcietinājuma dienai.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā, un papildus drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts, atcelt pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā tikai daļā par piespriesto sodu vai pieļautajiem procesa pārkāpumiem.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams no 2017.gada 27.marta.

Tiesnese I.Ramane